



ΕΤΟΣ 54ον

24 Δεκεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (2795)

Η ΕΝΑΝΘΡΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Τοῦ δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν»

Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡ ἑορτὴ κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει ὅτι στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ πραγματοποιεῖται ἡ ἀνακεφαλαίωση τοῦ ἀγαθοῦ. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού προσέγγιζε ἀπὸ ἔξω τὸν κόσμο, προσλαμβάνει στὴν ὑπόστασή του τὴν ἀνθρώπινη φύση, τὴν ἀνακαινίζει καὶ τὴν καθιστᾷ θεῦπόστατη, ὁμόθεη καὶ χωρητικὴ τῆς λαμπρότητας καὶ τῆς ἐνέργειας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ἀνακαίνιση τοῦ κατ' εἰκόνα Θεοῦ πηλασμένου ἀνθρώπου πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν Χριστό, πού εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Ἡ ἴδια αὐτὴ ἀνακαίνιση μορφοποιεῖται στὸν κάθε πιστὸ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἔτσι τὸ μυστήριό τῆς Ἁγίας Τριάδας, πού ὑποδηλώθηκε σκιωδῶς κατὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου, φανερώνεται καὶ κατὰ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ νέος ἄνθρωπος. Ταυτόχρονα στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ φανερώνεται ὁ τέλειος ἄνθρωπος, ὁ νέος Ἀδάμ, πού παραμένει ἀδιάσπαστα ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ καὶ ἀνακεφαλαιώνει ὁλόκληρη τὴν κτίση. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας δὲν προσπαθοῦν νὰ γνωρίσουν τὸν Χριστό μὲ βάση τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ νὰ προσεγγίσουν τὸν ἀληθινό ἄνθρωπο μὲ βάση τὸν Χριστό.

Ὁ χριστιανός, πού ζεῖ ὡς μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, γίνεται κατὰ χάριν Χριστός. Στὴ σὰρκα του, πού εἶναι καὶ σὰρκα Χριστοῦ, συγχωρεῖται ὁλόκληρος ὁ κόσμος καὶ κατακρίνεται ἡ ἁμαρτία. Ἔτσι ὁ ἀπόστολος Παῦλος εὐχόταν νὰ γίνε ἀνάθεμα γιὰ τοὺς κατὰ σὰρκα ἀδελφούς του (Ρωμ. 9,3). Κάποιος γέροντας ἀσκητῆς, πού ἄκουσε τὴν ἐξομολόγηση ἐνὸς φονιά, κτύπησε στοργικὰ τὸν ὦμο του καὶ εἶπε: «ἐγὼ ἔκανα, παιδί μου, τὸν φόνο, ὄχι ἐσύ».

Τὰ αἶτια τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ, ὅπως καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καλοῦ, ὑπάρχουν ριζωμένα στὸν καθένα μας. Ἡ ἁμαρτία ἔχει προσωπικὸ χαρακτήρα. Ὁ πιστός βλέπει τὴν ἁμαρτία τῶν ἄλλων ὡς δική του. Γι' αὐτὸ ξεκινᾷ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του. Πολεμώντας τὰ πάθη καὶ τὴν ἁμαρτία στὸν ἑαυτό του μετέχει στὸν κοινὸ ἀγῶνα τῆς ἀνθρωπότητας ἐναντίον τοῦ κακοῦ.



ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυὶδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασών· Ναασών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλιμών· Σαλιμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ τὸν βασιλέα. Δαυὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιάν· Ὀζιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκιάν· Ἐζεκιὰς δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες. **Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν.** Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆι τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διευγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Βιβλίον τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαυῖδ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, ὁ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τὴν Θάμαρ, ὁ Φαρές ἐγέννησε τὸν Ἑσρώμ, ὁ Ἑσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ, ὁ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, ὁ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών, ὁ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών, ὁ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοόζ ἀπὸ τὴν Ραχάβ, ὁ Βοόζ ἐγέννησε τὸν Ὠβήδ ἀπὸ τὴν Ρούθ, ὁ Ὠβήδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, ὁ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Ὁ Δαυῖδ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομώντα ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ Οὐρία, ὁ Σολομών ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ, ὁ Ροβοάμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά, ὁ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά, ὁ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ, ὁ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ, ὁ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν, ὁ Ὀζιαν ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ, ὁ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ, ὁ Ἀχαζ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν, ὁ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μανασσῆν, ὁ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν Ἀμών, ὁ Ἀμών ἐγέννησε τὸν Ἰωσιαν, ὁ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Μετὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὁ Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ, ὁ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ, ὁ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ, ὁ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ, ὁ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ, ὁ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ, ὁ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ, ὁ Ἀχείμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ, ὁ Ἐλιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ, ὁ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Μαιθάν, ὁ Μαιθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ, ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός. Ὅλοι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ μέχρι τοῦ Δαυῖδ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καὶ ἀπὸ τοῦ Δαυῖδ μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις καὶ ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς τὴν Βαβυλῶνα μέχρι τοῦ Χριστοῦ εἶναι γενεαὶ δεκατέσσερις. **Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἐγένετο κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.** Ἀφοῦ ἡ μητέρα του Μαρία ἀρραβωνιάσθηκε μὲ τὸν Ἰωσήφ, ἔμεινε ἔγκυος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου πρὶν νὰ συνευρεθοῦν. Ὁ ἄνδρας τῆς, ὁ Ἰωσήφ, ἐπειδὴ ἦτο δίκαιος καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐκθέσῃ, ἐσκέφθηκε νὰ τὴν διώξῃ κρυφά. Καὶ ἐνῶ ἔτσι ἐσκέπετο, ἄγγελος τοῦ Κυρίου τοῦ παρουσιάσθηκε εἰς τὸ ὄνειρόν του καὶ τοῦ εἶπε, «Ἰωσήφ, υἱὲ τοῦ Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς νὰ πάρῃς μαζί σου τὴν Μαριάμ, τὴν γυναῖκά σου, διότι ἐκεῖνο πού ἐγεννήθηκε μέσα τῆς προέρχεται ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιον. Θὰ γεννήσῃ δὲ υἱόν, τὸν ὁποῖον θὰ ὀνομάσῃς Ἰησοῦν, διότι αὐτός θὰ σώσῃ τὸν λαόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας σου». Ὅλα αὐτὰ ἐγένετο διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἰδοὺ ἡ παρθένος θὰ συλλάβῃ καὶ θὰ γεννήσῃ υἱόν καὶ θὰ τὸν ὀνομάσῃς Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον μεταφραζόμενον σημαίνει, Μαζί μας εἶναι ὁ Θεός. Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἔκανε ὅπως τὸν διέταξε ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου, ἐπῆρε δηλαδὴ τὴν γυναῖκά του μαζί του· καὶ δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μαζί τῆς μέχρις οὗτου ἐγέννησε τὸν υἱόν τῆς τὸν πρωτότοκον καὶ τὸν ὀνόμασεν Ἰησοῦν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

24 Δεκεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεσπισάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ,
τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητιδῶν,
ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν».
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: ζ' – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Δεκεμβρίου, Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἀπόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α' 1-8.

Ἡ νέα κατάσταση. Ὁ Θεὸς τὸν ὁποῖο «οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» (Ἰω. 1, 18) ἀποκαλύφθηκε καὶ «ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Ἰγῶ» (Ἑβρ. 1,2). Ἡ ἀποκάλυψη αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς κάποιο νέο στάδιο στὴν ἱστορία τῆς θείας οικονομίας, ἀλλὰ τὴν ὀλοκλήρωσὴ τῆς. Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ὅπως καὶ κάθε ἁλλοῦ ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν κόσμον.

Ἡ ἐν Χριστῷ οικονομία ἐγκαινιάζει νέα κατάσταση καὶ δημιουργεῖ τὴν ἀπαρχὴ τῆς καινούργιας ζωῆς. Αὐτὴ εἰκονίζεται ἤδη στὴν Ἐκκλησίᾳ, ἰδιαίτερα στὴ θεία Εὐχαριστία, ἀλλὰ θὰ φανερωθεῖ τελικὰ στὴ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ ἡ φθορὰ καὶ ὁ θάνατος μεταμορφώνονται σὲ ἀφθαρσία καὶ ζωὴ. Ὁ Νόμος γίνεται Λόγος, πρόσωπο, ὑπόσταση, πού καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ καταστῆ μέτοχος τῆς θείας ζωῆς.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως. Ὁ σκοπὸς τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως δὲν εἶναι ἄλλο, παρά ἡ σωτηρία καὶ ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ σωθεῖ ὁ ἄνθρωπος, δὲν θὰ γινόταν ὁ Θεὸς ἄνθρωπος. Ἐπειδὴ μὲ τὸν φθόνον τοῦ διαβόλου εἰσῆλθε στὸν κόσμον ὁ θάνατος καὶ παρέσυρε τὸν ἄνθρωπο, ἔγινε ὁ Θεὸς ἄνθρωπος. Πάσχει μαζί μας καὶ πτωχεύει μὲ τὴ σάρκωσίν του, γιὰ νὰ πλουτίσουμε ἡμεῖς μὲ τὴ δική του πτωχεία.

Ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ τελειωθεῖ καθ' ὁμοίωσίν του. Παράλληλα, προνόησε ὥστε καὶ μετὰ τὴν παράβαση τῆς ἐντολῆς, στὴν ὁποία θὰ προέβαινε ὁ ἄνθρωπος, νὰ μὴ ματαιωθεῖ ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας, ἀλλὰ νὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ πραγμάτωσίν του μὲ τὴν ἐνανθρώπηση. Αὐτὸ δηλαδὴ πού δὲν κατόρθωσε ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἀπατήθηκε ἀπὸ τὸν διάβολο καὶ ἀθέτησε τὴν ἐντολήν, τὸ προσφέρει ὁ Θεὸς μὲ τὴν ἐνανθρώπησην του.

Ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως δὲν βρίσκεται στὸν Χριστὸ ἀλλὰ στὸν ἄνθρωπο. Καὶ γίνεται ὁ Θεὸς ἄνθρωπος, ἐπειδὴ ἐξαρχῆς ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου ἦταν νὰ ὁμοιάσει πρὸς τὸν Θεό.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
